

عنوان مقاله:

ارزیابی ارتباط کاربری اراضی شهری و جزایر حرارتی، مطالعه موردی: شهر بیابانی یزد

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیای طبیعی، دوره 13، شماره 47 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کمال امیدوار - استاد گروه جغرافیا، پردیس علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

سعیده موید فر - استادیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه میبد، میبد، ایران

مهران فاطمی - استادیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه میبد، میبد، ایران ۰۹۱۳۲۷۴۸۲۲۷ yazdfatemi@yahoo.com

مهدی نارنگی فرد - دکتری جغرافیا، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

جزایر حرارتی شهری یکی از معمول ترین پدیده‌های اقلیمی شهری است که در آن بعضی از مناطق شهری به ویژه مراکز شهرها چند درجه از مناطق اطراف خود گرمتر می‌شوند. مطالعه این پدیده و بررسی ساز و کار آن برای برنامه‌ریزی‌های شهری اهمیت بسیار زیادی دارد. این تحقیق از نظر روش تحلیلی و از نظر هدف کاربردی بوده و با هدف بررسی تاثیر کاربری‌ها بر روی حرارت شهر بیابانی یزد انجام شده است. برای تحلیل این رابطه از تصاویر سال 2005 و 2015 ماهواره Terra سنجنده Aster استفاده شده است. نتایج بررسی‌های به عمل آمده نشان می‌دهد که گسترش فیزیکی شهر یزد در دوره‌های مختلف تاریخی، باعث پیشروی این شهر در سطوح نمکزار و ماسه زار حاشیه‌ای شده به گونه‌ای که نواحی ساختمانی و آسفالتی، افزایش و نواحی نمکزار و ماسه‌زار و زمین‌های بایر حاشیه شهر کاهش یافته است. در نتیجه عمده جزایر حرارتی شهر یزد در نواحی حاشیه‌ای و زمین‌های بایر شکل گرفته است. در همین راستا همبستگی منفی بین دو متغیر پوشش گیاهی و دمای سطح زمین در طول دوره 10 ساله مشاهده می‌شود که نشانگر آن است که همزمان با کاهش فضای سبز بر وسعت جزایر گرمایی افزوده شده است.

کلمات کلیدی:

دمای سطح زمین (LST)، کاربری اراضی شهری، جزایر حرارتی (UHI)، شهر یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1162593>

